

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Imitatione Christi

Thomas <von Kempen>

Antverpiae, 1607

Cvm quanta reuerentia, Christus sit suscipiendus. Cap. 1

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48701](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48701)

Deuota exhortatio, ad sacram
Communionem.

VOX CHRISTI.

Mat. 11

Ioan. 6.

Venite ad me omnes, qui
 laboratis, & onerati estis,
 & ego reficiam vos, dicit
 Dominus. Panis, quem
 ego dabo, caro mea est, pro mundi
 vita. Accipite & comedite, hoc est
 corpus meum, quod pro vobis tradetur:
 Hoc facite in meam commemora-
 tionem. Qui manducat carnem meam,
 & bibit meum sanguinem, in me ma-
 net, & ego in illo. Verba, quæ ego lo-
 cutus sum vobis, spiritus & vita sunt.

CAP. I.

Cum quanta reuerentia, Christus
 sit suscipiendus.

VOX DISCIPVLI.

HÆc sunt verba tua Christe, ve-
 ritas æterna, quamuis non vno
 tempore prolata, nec vno in loco con-
 scripta. Quia ergo tua sunt, & vera,
 gratanter mihi & fideliter, cuncta sunt
 accipienda. Tua sunt, & tu ea protu-
 listi:

listi: & mea quoque sunt, quia pro salute mea ea edidisti. Libenter suscipio ea ex ore tuo, ut arctius inferatur cordi meo. Excitant me verba tantæ pietatis, plena dulcedinis & dilectionis. Sed terrent me delicta propria: & ad capienda tanta mysteria, me reuerberat impura conscientia. Prouocat me dulcedo verborum tuorum, sed onerat me multitudo vitiorum meorum.

2 Iubes, ut fiducialiter ad te accedam, si tecum velim habere partem: & ut immortalitatis accipiam alimoniam, si æternam cupiam obtinere vitam & gloriam. Venite, inquis, ad me Mat. II. omnes qui laboratis & onerati estis, & ego reficiam vos. O dulce & amicabile verbum in aure peccatoris, quod tu, Domine Deus meus, egenum & pauperem inuitas, ad communionem tui sanctissimi corporis. Sed quis ego sum Domine, ut ad te præsumam accedere? Ecce, cæli cælorum te non capiunt, & tu dicis; Venite ad me omnes. Mat. XI

3 Quid sibi vult ista piissima dignatio, & tam amicabile inuitatio? Quomodo ausus ero venire, qui nihil boni mihi conscius sum, vnde possum præsumere?

M 2 sumere?

sumere? Quomodo te introducā in domum meam, qui sapius offendi benignissimam faciem tuam? Reuerentur Angeli & Archangeli, metuunt

Mat. 11 Sancti & iusti, & tu dicis: Venite ad me omnes? Nisi tu Domine hoc diceres, quis verum esse crederet? Et nisi tu iuberes, quis accedere attētare? Ecce,

Genes. 6 Noë vir iustus in arcæ fabrica, centum annis laborauit, vt cum paucis saluaretur: & ego quomodo me potero vna hora præparare, vt mundi fabricatorem, cum reuerentiā sumam?

Exod. 25 4 Moyses famulus tuus magnus, & *26.* specialis amicus tuus, arcam ex lignis imputribilibus fecit, quā & mundissimo vestiuit auro, vt tabulas legis in ea reponeret: & ego putrida creatura, audebo te conditorem legis, ac vitæ

3. Reg. 6 datorem, tā facile suscipere? Salomon sapientissimus regum Israël, templum magnificum septem annis, in laudem

3. Reg. 8 nominis tui ædificauit: & octo diebus festum dedicationis eius celebrauit: mille hostias pacificas obtulit: & arcam fœderis in clangore buccinæ & iubilo in locum sibi præparatum solenniter collocauit. Et ego infelix & pau-

paupertimus hominum, quomodo te
in domum meam introducam, qui vix
mediā expendere deuotè noui horam?
& vtinā vel semel dignè ferè mediam.

5 O mi Deus, quantum illi, ad pla-
cendum tibi, agere studuerunt. Heu,
quā pusillum est, quod ago: quā
breue expleo tempus, cū me ad com-
municandum dispono. Rarò totus col-
lectus, rarissimè ab omni distractione
purgatus. Et certè in tua salutari deita-
tis præsentiā, nulla deberet occurrere
indecens cogitatio, nulla etiam occu-
pare creatura: quia non Angelum, sed
Angelorum Dominum, suscepturus
sum hospitio.

6 Est tamen valdè magna distantia,
inter arcam fœderis cum suis reliquiis,
& mundissimum corpus tuum cum
suis ineffabilibus virtutibus: inter le-
galia illa sacrificia futurorum præfi-
guratiua, & verā tui corporis hostiam,
omnium antiquorum sacrificiorum
cōpletiuam. Quare igitur non magis,
ad tuam venerabilem inardesco præ-
sentiam? Cur non maiori me præparo
solicitudine, ad tua sancta sumenda:
quando illi antiqui sancti Patriarchæ

& Prophetæ, Reges quoque & Principes, cum vniuerso populo, tantum deuotionis demonstrarunt affectum, erga cultum diuinum?

2. Reg 6 7 Saltauit deuotissimus Rex David coram arca Dei totis viribus, recollens beneficia olim indulta patribus: fecit diuersi generis organa, psalmos edidit, & cantari instituit cum latitia, cecinit & ipse frequenter in cithara, Spiritus sancti afflatus gratia, docuit populum Israël toto corde Deum laudare, & ore confono diebus singulis benedicere & prædicare. Si tanta agebatur tunc deuotio, ac diuinæ laudis exstitit recordatio coram arca testamenti: quanta nunc mihi, & omni populo Christiano, habenda est reuerentia & deuotio, in præsentia Sacramenti, in sumptione excellentissimi corporis Christi?

8 Currunt multi ad diuersa loca, pro visitandis reliquiis Sanctorum: & mirantur auditis gestis eorum, ampla ædificia templorum inspiciunt, & osculantur sericis & auro inuoluta sacra ossa ipsorum. Et ecce, tu præsens es, hic apud me in altari, Deus meus, Sanctus
san-

sanctorum, creator omnium, & Dominus Angelorum. Sæpè in talibus videndis curiositas est hominum, & nouitas inuisorum, & modicus reportatur emendationis fructus: maximè vbi est tam leuis, sine vera contritione, discursus. Hic autem in Sacramento altaris, totus præsens es, Deus meus, homo Christus Iesus: vbi & copiosus percipitur æternæ salutis fructus, quotienscumque fueris dignè ac deuotè susceptus. Ad istud verò non trahit leuitas aliqua, nec curiositas aut sensualitas: sed firma fides, deuota spes, & sincera charitas.

9 O inuisibilis conditor mundi Deus, quàm mirabiliter agis nobiscù: quàm suauiter & gratiosè cum electis tuis disponis, quibus temetipsum in Sacramento sumèdum proponis. Hoc namque omnem intellectum superat: hoc specialiter deuotorum corda trahit & accendit affectum. Ipsi enim veri fideles tui, qui totam vitam suam ad emendationem disponunt, ex hoc dignissimo Sacramento, magnam deuotionis gratiam, & virtutis amorem, frequenter recipiunt.

M 4 10 O ad-

10 O admirabilis & abscondita gratia Sacramenti, quam norunt tantum Christi fideles: infideles autem, & peccatis feruientes, experiri non possunt. In hoc Sacramento confertur spiritalis gratia, & reparatur in anima virtus amissa: & per peccatum deformata, redit pulchritudo. Tanta est aliquando hæc gratia, vt ex plenitudine collatæ deuotionis, non tantum mens, sed & debile corpus, vires sibi præstittas sentiat ampliores.

11 Dolendum tamen valdè & miserandum, super tepiditate & negligentia nostra, quòd non maiori affectu contrahimur ad Christum sumendum: in quo tota spes saluandorum consistit, & meritum. Ipse enim est sanctificatio nostra, & redemptio: ipse consolatio viatorum, & sanctorum æterna fruitio. Dolendum itaque valdè, quòd multi tam parum hoc salutare mysterium aduertunt, quòd cælum lætificat, & mundum conseruat vniuersum. Heu cæcitas, & duritia cordis humani, tam ineffabile donum non magis attendere, & ex quotidiano vsu, etiam ad inaduertentiam defluere.

12. Si

12 Si enim hoc sanctissimum Sacramentum, in vno tantum celebraretur loco, & ab vno tantum consecraretur sacerdote in mundo: quanto putas desiderio ad illum locum, & ad talem Dei sacerdotem, homines afficerentur, vt diuina mysteria celebrari audirent? Nunc autem multi facti sunt sacerdotes, & in multis locis offertur Christus: vt tantum maior appareat gratia, & dilectio Dei ad hominem: quanto latius est sacra communio, diffusa per orbem. Gratias tibi I E S V bone, pastor æterne, qui nos pauperes & exules dignatus es pretioso corpore & sanguine tuo reficere: & ad hæc mysteria percipienda, etiam proprij oris tui alloquio, inuitare dicendo: Venite ad Mat. xx me omnes, qui laboratis & onerati estis, & ego reficiam vos.

CAP. II.

Quod magna bonitas & charitas Dei, in Sacramento, homini exhibetur.

VOX DISCIPVLI.

1 **S**uper bonitate tua, & magna misericordia tua Domine confisus, accedo æger ad saluatorem, esuriens &
M s sitiens